

Födelseprocessen – Kosmisk puls

Mina mycket älskade vänner, kärlek och välsignelser går ut till er alla. Er mänskliga kamp för att finna er väg ut ur labyrinterna, ert växande och er expansion, utgör ett gyllene ljus som lyser upp universum. Det är en mäktig kraft, även om ni kanske inte känner den just nu på grund av att det fortfarande finns en så hög grad av fränkoppling inom er. Ni skapar gradvis kopplingarna, tills allting flödar tillsammans och det inte finns någon mer rådvillhet, ingen mer rädsla, ingen mer smärta – bara frid och glädje. På en djup nivå i ert väsen existerar detta lyckosaliga tillstånd redan nu och i en dold del inom er vet ni om detta. Att göra denna vetskap tillgänglig är den stora uppgift som ni alla har tagit på er.

I enstaka stunder upplever ni Guds hand i era liv, Guds andetag. En sådan stund kan inträffa när som helst och kan utlösas av vissa upplevelser, antingen inom eller utanför er. Vid sådana tillfällen smälter det yttre och det inre samman och blir ett. Det är då som du känner Guds verklighet. Det råder helt enkelt inte något tvivel kring den. Den frid och glädje som upplevs vid dessa tillfällen kan inte uttryckas i ord. Ni vet att alla de isolerade mål som ni ber om strålar samman i en central punkt, att uppleva Guds verklighet. När detta sker, är du redan ren – åtminstone i detta ögonblick – då din klara, obehindrade andes renhet frigörs genom alla skal och lager. Du är ren, så du behöver inte be om rening.

I detta ögonblick vet du allting du behöver veta – så du behöver inte be om insikt och upplysning och förståelse. Du förstår, du vet, du är upplyst. I ett sådant ögonblick strömmar kärlek genom varje ådra i din kropp och själ – så du behöver inte be om kärlek. I detta ögonblick aktiverar du den största läkande kraften som finns – så du behöver inte be om läkning. I ett sådant ögonblick har du styrka, fantasi, rådighet och kreativitet – så du behöver inte be om framgång. I ett sådant ögonblick har du också ett mått, så du vet vad som är rätt och möjligt för din jordiska tillvaro vid denna tidpunkt i din utveckling.

När dessa sällsynta stunder inträffar, omsluts du av Guds nåd. Alla dina böner flyter in i en mittpunkt. Genom en sådan upplevelse börjar du förstå att allting som du verkligen behöver be om är att uppleva Guds närvaro, Guds hand i allt liv, Guds andetag i din egen existens. Men till dess kan det ofta vara nödvändigt att dela upp dina böner, för att du ska få en djupare förståelse av vad

som är nödvändigt vid varje given tidpunkt i ditt liv, när din själ behöver präglas med vissa aspekter som behöver uppmärksamhet. Detta innebär inte att du nu bör upphöra med att be om de specifika målen som fyller ut bilden i sin helhet. Tiden skall dock komma när du bara ber om att du kan kontakta Guds makt och närvaro utan att vänta på de speciella tillfällena som först bara kommer sällan och tycks bero på omständigheter utanför dig själv. Så småningom kommer du att bli så ogrumlad, så befriad att ljuset kommer oftare. Först kommer det att vara en indirekt, synbarligen ofrivillig händelse som tycks vara helt orelaterad till dig. Ändå är den ett direkt resultat av ansträngningar, positiva intentioner och att vara hängiven Guds vilja. Orsak och verkan avlägsnas dock från varandra på framträdandets nivå, på grund av tiden. Ni har redan upplevt att när ni växer andligt, rör sig orsak och verkan närmare varandra tills en direkt länk kan urskiljas. När detta inträffar i upplevelsen av Skaparens makt och närvaro, har ett självförverkligande uppnåtts. Du har renat och förenat dig själv. Du kan då vara ett med Honom när du så önskar. Detta är den yttre viljan, men här är den helt förenlig med den Högstas vilja.

Denna gradvisa växandeprocess beror på din villighet att öppna ditt hjärta. Att öppna ditt hjärta ser ut att kräva ett speciellt slags mod. Du måste vara villig att riskera de skenbara farorna av att verkligen känna med ditt hjärta, känna ditt jag, din kärleksfullhet, din sårbarhet, skönheten i skapelsen, älskvardheten hos andra som kämpar i sina försök att hitta ljuset. När du är villig, verkligen villig, kommer Kristus ande att ta över och utföra ”operationen” där det åsittande låset – som har funnits under årtusenden – avlägsnas från ditt hjärta. Ju öppnare ditt hjärta är, desto mer kan Gud komma in i det med sin magnifika verklighet. Du kommer allt oftare att beröras av hans andedräkt, du kommer att förnimma hans hand i alla ting.

I detta föredrag skulle jag särskilt vilja diskutera en lag gällande tidsaspekten för varje individs utveckling. Ni har säkert haft en känsla av denna lag och kanske även vagt vetat om den. Men det är viktigt att ni förstår den ordentligt. Enligt denna lag finns det en viss nödvändig tidsordning på en individs väg. Tidsordningen ser helt olika ut för varje individ. Det som för en viss person behöver tas precis i början, då det utgör en grundläggande nyckel utan vilken ingenting ytterligare kan uppnås på ett genuint sätt, kan följa först mycket senare för en annan. Ni vet att ni arbetar med olika nivåer och lager. Ni känner till spiralrörelsen som tycks kalla fram samma sekvens om och om igen. Det kommer en punkt när en viss spiral verkligen har löst upp sig själv. En helt ”ny” aspekt träder fram, en aspekt som är så besynnerlig och obekant att den först förefaller en aning skrämmande. ”Är detta verkligen jag?” frågar du.

Det handlar inte bara om att gå till en djupare nivå av samma problem. Den djupare nivån för fram nytt material som inte kunde hanteras tidigare och den kan också ge en känsla av hopplöshet kring den egna reningen. ”Kommer det aldrig att sluta?” Jag vill varsko er om den här känslan och berätta att den är ett gott tecken på djupa framsteg.

I den vanliga människans liv, som befinner sig långt ifrån att eftersträva någon väg för självkonfrontation och som till och med ignorerar möjligheten till inre växande och utveckling, tas dessa tidigare dolda aspekter an som nya uppgifter i en ny inkarnation. Särskilda omständigheter och omgivningar är inriktade på att ta fram de aspekter som inte kunde tas fram i de tidigare inkarnationerna, där omständigheter och omgivningarna behövde aktivera annat material.

Hos människor som följer en intensiv väg, såsom ni gör, kan det hända att det som skulle ha väntat på en framtida inkarnation under ”normala” omständigheter frigörs nu. Den inre tidtabellen har gjort själen redo för det nu, eftersom allt arbete som var avsett för detta liv har slutförts innan det fysiska livet avslutas.

Att möta ytterligare uppgifter som du inte var säker på att du kunde hantera i denna inkarnation kan förefalla alltför mycket. Du skulle hellre vilja låta dem vara till senare när du har samlat ny styrka i ditt andliga hem. Detta är ofta sant och ni försöker inte ens ta er an de nya uppgifterna. Men när man faktiskt gör ett försök, är nyttan enorm. Det representerar ett ofantligt mått av ”sparande” för er. Mycket energi, resursanvändning, tid och kreativitet sparas som annars skulle behöva fördelas över nya inkarnationer, särskilt avsedda för att uppfylla dessa uppgifter.

Glöm inte heller att när ett sådant ytterligare nytt material kommer fram, är det aldrig utan ditt fulla samtycke. Ibland vill du ta dig an det och dina andliga rådgivare håller inte med. Ofta uppmuntrar de dig och varnar dig för svårigheterna. Men i ett större medvetandetillstånd med en större syn, förstår man att det verkligen är värt att ta sig an en extra uppgift i samma inkarnation.

För länge sedan diskuterade jag vissa aspekter av processen för återfödelsen. Ni kanske då minns att jag sa att i förberedelserna före inkarnationen, fastställs livsplanen exakt och etsas in i själssubstansen. Nu säger jag till er att själssubstansen innehåller mycket mer än livsplanen för den nuvarande inkarnationen. Det finns en övergripande plan som visar vad som tidigare har uppnåtts och det finns framtida uppgifter att utföra, staplade i lager så att säga. Det är svårt att förmedla dessa andliga fakta i mänskliga ordalag. Det kan låta överdrivet förenklat och därför missvisande. I vår verklighet finns det naturligtvis ingenting sådant som upp eller ner, under eller över, eller tid för den delen. Vi kan alltså inte tala om förflutet och framtid. Det finns dock en följd, en rytm som tar sin naturliga kurs. Ett visst steg måste logiskt följa det föregående steget. Varje steg eller fas har en innebörd och kan omöjligt genomföras vid fel punkt i följd. Endast i den bemärkelsen finns det på så sätt förflutet eller framtid, lager ovanpå och lager inunder.

Jag har ofta nämnt att vissa människor ibland upplever en återfödelse inom den nuvarande inkarnationen. När Jesus talade om nödvändigheten av att bli född igen, avsåg han inte bara

reinkarnationens verklighet. Han menade också att en återfödelse måste äga rum för att uppleva sanningen om den levande Guden i det inre. Detta möjliggörs genom att följa livsplanen för den här inkarnationen fullt ut och sedan frigöra planerna som kan ha väntat på ett efterföljande förkroppsligande.

Födelseprocessen är aldrig, under några omständigheter, ett engångsfenomen. Den sker alltid gradvis. Inte heller på det rent fysiska planet föds en människa färdig. Barnet lämnar moderns livmoder och blir först enbart en fysiskt separat entitet. Inte ens den fysiska separationen är färdig omedelbart. Det tar ett tag tills mamman och barnet verkligen utgör separata entiteter. Och jag menar inte detta avseende oberoende och grad av självförsörjande, för barnet kan uppenbarligen ännu inte på länge sörja för sig självt.

Om ni tänker noggrant, kommer ni att lägga märke till att alla barndomsår utgör en del av födelseprocessen. Sinnet blir gradvis befriat, frigjort och föds in i den fysiska verkligheten. Mer gradvis och mycket senare kan personens andliga natur och högre värden födas. Dessa kan emellertid ofta förbli ofödda och väntar på att bli frigjorda i en framtida existens. Talanger tar ofta tid att födas, i de flesta fall avsevärd tid. Förmågor som själen har förvärvat i tidigare liv måste uppmuntras. De tekniska färdigheterna som lärs i den här kroppen behöver införlivas, så att den inre kunskapen har ett adekvat instrument att uttrycka sig igenom.

Tiden har kommit för er, mina vänner, att bli mer medvetna om dessa möjligheter, att inkarnationsrelaterade processer når ytan först nu – eller vid en senare period – när tillräckligt grundarbete har gjorts, när er nuvarande livsplan har fullbordats. Ni behöver finkänsligt lyssna in hela processen i arbetet på denna väg och emellanåt vinna tillräcklig distans till er själva för att få en överblick. Ni kommer då att förnimma början på en återfödelseprocess. För vissa kanske det aldrig är så, inte nödvändigtvis för att de inte arbetar lika hängivet som andra på sin rening, utan kanske för att den nuvarande uppgiften är så stor och allomfattande att den räcker till för detta förkroppsligande. Förvänta er alltså inte att detta sker i samtliga fall.

Ni behöver också vara medvetna om alltför enkla och snabba antaganden i detta avseende. En ny fas på er väg indikerar ofta bara en annan fasett av den nuvarande livsplanen och inte en ytterligare uppgift som kan utföras nu eller eventuellt lämnas till en senare inkarnation. Jag skulle inte vilja se att alla i denna sammanslutning rusar in som en hord i den här förklaringen varje gång ni kliver in i en annan fasett av er inre utveckling. En fint inställd känslighet kommer att ge er en djupare förståelse för dessa processer. Den kommer också att få er att inse att gudomlig födelse aldrig utgör en enstaka händelse. Den utgör alltid en utsträckt födelseprocess.

Ni deltar intensivt i er egen födelseprocess genom det arbete ni gör på denna väg. Betrakta hela reningsarbetet som en födelseprocess. För ni föder verkligen er obehindrade, obelastade ande i dess fulla prakt. Ni avlägsnar, steg för steg, de omslutande lagren. När er ande föds sker det alltid i etapper. En viss aspekt föddes redan när ni kom in i detta plan. Andra delar gör sig av med de täckande lagren senare, ett efter ett. Vid en tidpunkt kommer din ande slutligen att stå fri och obelastad, utan skydd, utan några hinder, utan några lager som behöver avlägsnas.

Jag kan inte nog understryka att ni inte ska ta det här lättsamt. Den här idén bör inte diskuteras fram och tillbaka. Inte varje insikt som avslöjar ett hittills obekant mönster, inte varje ny fas, är ett tecken på processen där material avtäcks som i vanliga fall kan ha väntat på en framtida inkarnation.

Informationen jag här ger ska inte förväxlas med det som många psykiskt seende praktiserar, där de berättar för en person var, när och i vilken form han eller hon har levt under tidigare tidsperioder i historien. Sådan information är vanligtvis – med få undantag – meningslös och tjänar bara en sensationslystnad. Det är bara när egenskaper och inställningar diskuteras som detta har något värde. Och även då bör insikten i de flesta fall, om den är nödvändig, komma från dig själv, genom ditt eget intuitiva förnimmande. En sådan insikt kommer då att komplettera en bild som har betydelse för din nuvarande kamp, för din nuvarande uppgift.

Födelseprocessen är, som jag nämnde, alltid pågående. Kanske hjälper det er att visualisera universum som ett väsen som andas. Varje andetag utgör ett pulsslag som genomtränger framåt, som genomblöder en tidigare inaktiv massa – tomhetens massa. När pulsslaget väl når den här massan med tillräcklig intensitet och frekvens, börjar massan mjukna. Livets andetag kommer in och medvetande föds där det tidigare inte fanns något liv, inget medvetande, inget varande. Varje andetag består av expansion, kontraktion och det statiska ögonblicket däremellan. Var och en av dessa rörelser är utformad för att utvidga livet, för att sprida det. På detta vis strömmar livets puls fram. Varje pulsslag utgör ännu en impuls av livskrafterna, som tränger igenom materien och gradvis ingjuter liv i den.

Varje inkarnation på detta jordiska plan representerar ett pulsslag, en utandning. Varje gång livet tycks dö, sker en inandning. Pulsslagets styrka bestäms av viljan att leva på jorden i en kropp, av i vilken grad uppgiften fullgörs som individen har kommit för. Om uppgiften negeras på grund av att det inre livet och sanningen förnekas, är livsviljan vanligtvis svag, även om det omvända inte nödvändigtvis är sant. Det är möjligt att livsviljan är stark och att vägen ändå negeras. I sådana fall har anden ett berättigat hopp om att åtminstone en del av uppgiften fortfarande kan accepteras, att den kan få inträda i det ytliga medvetandet.

Ålderdom innebär ett långsamt tillbakadragande av personligheten som lever för alltid. När ni människor pratar om att dö, verkar det absurt för oss, från vår utsiktspunkt. Det kan aldrig finnas död, det kan endast finnas ett tillbakadragande av livet från de yttre skalerna som lämnas livlösa igen. När individen bygger upp en kropp, består kroppen av materia som ännu är livlös, men som kommer att bli levande när anden, eller själen, eller personen med alla dess egenskaper och alla speciella kombinationer av inställningar som formar hans eller hennes unika personlighet vid denna tidpunkt i utvecklingen, tar detta skal i besittning.

Varje fortsatt inkarnation representerar en ytterligare impuls in i det livlösa. Mycket gradvis kommer livets pulsslag, i just detta avseende, att bli så starkt att materien inte längre utgör materia, att den inte längre är livlös. Det förblir för alltid genomsyrad av ande. Den har blivit så förfinad, dess vibrationsfrekvens så hög, att den inte längre kan sönderfalla. Den har blivit helt gjord till ande. Den har absorberats av ande, av livet, av medvetande, så att den har blivit till ande, liv, medvetande.

Detta är inte tomma spekulationer. På ert jordiska plan kan ni observera den här sanningen i ett mycket enkelt faktum: förlängningen av livet, av människans medellivslängd. För inte så länge sedan i er historia var medellivslängden trettio år. Nu är den sjuttio. I en inte alltför avlägsen framtid, även vad gäller er tid, kommer medellivslängden att vara hundra år och mer än så. Den inre innebörden av detta faktum är att materien är starkare genomsyrad av livet. Livet kan därför ha större uthållighet. Pulsslagets framåtgående impuls kan tränga igenom djupare.

Allting i skapelsen finns både i makrokosmos och mikrokosmos. Det upprepas ständigt på nytt i olika proportioner, i olika grader, på olika sätt. Livets andning, livets kretslopp, livets principer existerar i det minsta såväl som det största och har sin grund i samma villkor och lagar för skapelsen. Det kommer att hjälpa er att visualisera livet som ett pågående andningsfenomen, där varje inkarnation representerar ett pulsslag och där varje tillbakadragande inte representerar att livet dör, utan ett tillbakadragande från materien, en inandning. Att visualisera detta kommer att stärka er och öppna upp nya dörrar till förståelse.

Det är oerhört viktigt för er att fullt ut förstå vad pulsens styrka består i, livets andetag som utgör ett mänskligt liv. Vad bestämmer pulsslagets vigör – detta enskilda kosmiska pulsslag som utgör en mänsklig inkarnation?

Innan jag diskuterar detta, skulle jag vilja tillägga att det inte bara är det mänskliga livet som uppfyller denna funktion. Det jordiska planet är särskilt utformat som en arena för att tjäna syftet att "andas in i det livlösa" – eller tomrummet, om man så vill. Varje växt, varje djur, varje livsform som existerar på detta plan, andas in i materien och gör den levande. Först blir den

levande endast temporärt, för efter ett tag drar sig livet tillbaka igen, bara för att återkomma med mellanrum. Men tiden kommer när livet inte längre kan dra sig tillbaka, inte ens från växter, mineraler och djurlivet. Materiens vibrationer kommer att bli så förfinade att materien blir ande. Livets andning fortsätter då på ett sätt där livet inte längre drar sig tillbaka. Impulsen kommer att ha blivit så stark att allting är liv, allting är ande.

Den mänskliga utvecklingsvägen gestaltar sig annorlunda jämfört med andra livsformer på jorden. För människor spelar medvetandet en avgörande roll. Efter en viss grad av utveckling, kan medvetandet bestämma pulsslagens styrka, livfullhet och längd. Detta sker på flera sätt.

För det första är det nödvändigt att förstå dessa kosmiska processer. Det är därför som jag ger er detta föredrag. Tänk på och visualisera livet i dessa termer och ni kommer att förnimma sanningen på en inre nivå. En sådan vision kan endast i mycket sällsynta fall uppnås utan yttre hjälp och stimulans. Mänskligheten har nu nått en punkt i sin övergripande utveckling när den behöver en sådan hjälp för att påskynda processen.

När ni uppfattar livet och döden som ett pulserande andetag, när ni upplever anden som den oföränderliga storhet som tränger in i materien, kommer hela er världsbild att förändras. Om ni tillåter detta nya medvetande att växa inom er, att ta tag i ert väsen, måste ni uppleva livet, döden och alla händelser på ett helt annat sätt. Detta sätt är befriande och kommer att avlägsna den existentiella ilskan, raseriet och rädslan kring livet och döden som vi diskuterade i ett annat föredrag nyligen. Men att höra detta och arkivera det som ytterligare ”andlig information” räcker inte. Ni behöver tänja er fantasi, era inre sinnen, er djupare syn för att gradvis göra denna kunskap till er egen upplevelse.

En annan avgörande faktor är naturligtvis er inställning. När svårigheter kommer är det mänskligt att bli modfärd. När man är förbryllad eller i smärta, när man är besviken eller missnöjd med något, är det helt normalt att tappa modet. Ni kan inte rå för det. Men med detta inre medvetande växande inom er, kommer ni kanske gradvis att lära er att det är mycket viktigt att hålla er vigör gentemot livet intakt, att inte låta negativa upplevelser försvaga er inre puls. Er inre vilja kommer direkt att påverka pulsslaget hos er livskraft. Ditt val att vilja bemästra situationen, att göra det bästa av den, lära av den, leva den till fullo, påverkar direkt det kosmiska pulsslagens vigör, som levandegör din personliga existens. Förutom att förstå de kosmiska processerna, kräver detta god vilja, mod och tilltro, som du kommer att ha i samma grad som du verkligen vill uppfylla din del i skapelsen.

Varje skapad varelse, utan undantag, spelar en sådan roll, eftersom varje varelse är ett direkt uttryck för Skaparen. I varje varelse lever en del av Skaparen. Hela frälsningsplanen är en förenad

ansträngning för att genomtränga allt med liv, med medvetande, med den gudomliga glädjen som är så utsökt att den inte kan förmedlas i ord.

Jag nämnde tidigare att allting existerar i mikrokosmos och makrokosmos, i många repetitioner, eftersom skapelseprinciperna är fullkomliga och kan anpassas till många olika situationer och betingelser. Låt oss nu tänka på pulsslagens fenomen. I människans kropp indikerar pulsslaget de vitala tecknen, hjärtats funktion, blodflödet i artärerna. I en större skala utgör varje mänsklig livsmanifestation ett kosmiskt pulsslag. Det enskilda pulsslaget som utgör en hel inkarnation, består av många mindre pulsslag. Under en livstid pumpar det kosmiska pulsslaget upprepade gånger in det andliga blodet i en stelnad, livlös materia. Dessa pulsslag varierar i intensitet. Ibland är pulsslaget kraftigt, vid andra tillfällen försvagas det.

Ni kan se hur samma kreativa princip upprepar sig och manifesterar sig på olika sätt. Jag nämnde tidigare att en person vid enstaka tillfällen kan leva sin nästa inkarnation, eller åtminstone en del av den, under samma livstid, om livsuppgiften redan helt har fullgjorts. I stället för att dra sig tillbaka, inträder ett nytt pulsslag som förebådar en annan uppsättning betingelser, en annan uppgift – ofta inom ramen för samma övergripande uppgift, så att de yttre livsförhållandena inte nödvändigtvis behöver förändras alls. Ibland kan de dock drastiskt förändras.

Det nya pulsslaget är ofta svagt i början. Ett avbrott har inträffat, även om avbrottet inte är så grovt att kroppen dör och senare återföds under helt nya betingelser. Men avbrottet finns likväl. Det upplevs ofta som en intensiv, ibland långvarig kris. Eftersom krisen är smärtsam, försvagar den pulsslaget. Bara när det nya livet är helt förstått och omfamnat, kan en ny kontinuitet börja utvecklas och det nya kosmiska pulsslaget i individen kan återupptas med förnyad kraft.

När ni hör dessa ord, kanske ni är rädda för en sådan händelse. Ni kanske tror att det är att föredra att gå framåt med långsammare steg. Jag säger till er att, helt bortsett från det enorma värdet för den personliga utvecklingen och din övergripande uppgift i den stora planen, är det felaktigt att tro att övergången till en ny inkarnation inom samma kropp är mer traumatisk än det större avbrottet att dö och återfödas. Rädslan för döden gör döden traumatisk för många människor. Hotet om att förintas förhindrar individen att uppleva övergångens sötma. I många fall kan detta upplevas endast mycket senare, efter det att det verkliga har avskilts från det temporära.

Födelsen är alltid traumatisk och smärtsam. Jag pratade om detta tidigare i ett annat sammanhang. Personligheten måste pressas in i en mycket snäv struktur och detta upplevs som smärtsamt. När man ser spädbarnets kamp och motstånd, är det inte svårt att uppfatta detta. Det är också traumatiskt för individen, innan födelseprocessen in i materien börjar, att temporärt avsäga sig det fulla medvetandet och vänta på att det långsamt vaknar upp på nytt i etapper. Detta ser ut att vara

mycket riskabelt. Kommer allt det man vet som en obehindrad ande att nå hjärnan genom materien och genom det jordiska livets fördunklade upplevelser? Är det inte mycket mer att föredra att hålla sig kvar i den kontinuitet som man har erhållit genom sitt växande och sin utveckling? Avbrottet i medvetandet kan undvikas på det sättet.

Detta är inte alltid möjligt, men ibland går utvecklingen mycket snabbt och väl när denna möjlighet uppstår. Men som jag tidigare sa, gör inte för snabba och lättvindiga antaganden. Låt det snarare vara en fråga inom dig som kanske eller kanske inte finner ett svar. Om det är nödvändigt och viktigt för dig att veta, om du är öppen utan några förutfattade idéer på ett eller annat sätt, kommer du att veta. Ni bör i vilket fall inte fråga mig huruvida det är så.

Det finns en allmän acceleration i utvecklingsprocessen som yttrar sig på olika sätt. En av yttringarna är att kunskap om de inre realiteterna har blivit tillgänglig för allmänheten. Detta är utan motstycke i er historia. Det har aldrig hänt tidigare. Förr i tiden fanns det bara några få utvalda som kunde gå med i ett hemligt esoteriskt sällskap, eller vad som skulle kunna kallas för en mystisk skola, där kunskap om inre sanningar, verkliga värden och reningsprocesser spreds. Nuförtiden är den kunskapen öppen och tillgänglig för alla, även om många själar som når det jordiska planet inte utnyttjar den här möjligheten. Vissa saknar den utveckling som behövs och därmed förståelsen. Andra har förmågan att förstå, men rör sig inte ut ur sitt motstånd och sin apati för att göra det. De uppfyller inte sin potential.

En annan yttring av den accelererande utvecklingen är precis vad jag beskrev i det här föredraget: möjligheten att avtäcka lager i själen som i vanliga fall skulle vänta på ett framtida förkroppsligande.

I denna ständigt ökande acceleration av det gudomliga livets rörelse, blir livets genomträngning in i tomrummet allt djupare och starkare med varje förkroppsligande. Den här rörelsen kommer även till dem som inte uppfyller hela sin potential eller som fortfarande befinner sig på en mycket lägre medvetandeskala. Även träd, växter, fåglar, deltar. Deras livslängd övergår era begrepp, men den allmänna rörelsen får deras verkliga, eviga väsen att tränga djupare in i materien, så att materien förändras efter att deras liv har dragits tillbaka. Hela processen höjs och snabbas på.

Resultatet är ett särskilt fenomen som, sett utifrån och taget ur sitt sammanhang, kan tyckas motsäga det jag säger. I er tidsepok finns det en ny balans mellan utvecklade och outvecklade själar. På samma sätt som högt utvecklade andar kommer in på detta plan i allt större antal, når också ett ökande antal utvecklade själar detta plan. Förr i tiden var dessa skillnader mycket mindre påtagliga. Det fanns en större utjämning. Färre högt utvecklade själar gjorde de primitiva inkarnationerna mindre märkbara. Nu är skillnaderna slående.

För er som arbetar på denna väg är det viktigt att vara medveten om dessa generella kosmiska processer och att införliva dem i er förståelse av världen och er själva. På vissa stadier skulle en sådan kunskap inte alls hjälpa er och skulle inte vara relevant för det som ni är kallade att hantera. Men tiden kommer när detta är viktigt, inte bara för vissa av er individuellt, utan för Pathwork-entiteten som helhet. För vad som händer med er individuellt, upprepar sig på en större skala – alltid. Er individualitet är således en cell i Pathwork-entiteten. Pathwork-entiteten är en cell i den entitet som det jordiska planet utgör. Ju friskare varje cell blir, desto bättre kan organismen i sin helhet fungera. Och hälsa inbegriper kunskap och förståelse.

Pathwork-entiteten har redan återfötts flera gånger. Den kommer att fortsätta att göra det, om ni ger ert bästa till er egen sanning och utveckling och till uppgiften som ni utgör en välsignad del av. Jag säger detta till er nu eftersom ni, som en sammanslutning, i just den här perioden går igenom en sådan process. Genom att förstå detta faktum, blir det mycket lättare för er att treva och söka, att kämpa och tänja er för att hitta nya sätt att vara, att göra förändringar som, i slutänden, om ni låter den gudomliga inspirationen nå er, bara kan bli en välsignelse för varje enskild individ som ansluter sig till detta äventyr, på alla nivåer. Var orädda i er tillit och tilltro till att ni är delaktiga i något oändligt mycket större än era personliga små bekymmer som ni ibland tilldelar en sådan oproportionerlig betydelse.

Kristus ande är med er, hela tiden, i alla ting. Guds välsignelser möjliggör era mest vardagliga uppgifter, för de ställs i den gudomliga sakens tjänst. Låt er inre glädje nå ert medvetande, för det finns bara anledning att glädjas!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12